

N:o 184.

Af herr **Liss Ol. Larsson**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om uppskof i vissa fall med tillämpning af kongl. förordningen den 9 oktober 1885 om mått och vikt.

I kongl. förordningen den 9 oktober 1885 om mått och vikt är uti dess öfvergångsbestämmelser föreskrifvet, att förordningen skulle träda i kraft med början af år 1886; dock att de författningar angående mått och vikt, hvilka gälde omedelbart före utfärdandet af nådiga förordningen den 22 november 1878, i de delar, som icke blifvit upphäfdade genom nådiga instruktionen för finansdepartementets kontroll- och justeringsbyrå och för justerare af mått och vikt, jemväl må tillämpas intill början af år 1889 och att under den sålunda stadgade öfvergångstiden en hvar enskild vid handel eller eljest, då varor skola aflemnas eller emottagas efter mått eller vikt, må använda vare sig de omedelbart före den 22 november 1878 gällande eller de metriska måtten och viktterna, dock så att, när antingen aflemnaren eller emottagaren sådant fordrade, skulle de gamla måtten och viktterna användas. Från och med nästa års början få således icke andra än de nya metriska måtten och viktterna begagnas, och för öfverträdelse deraf straffes med böter till och med 50 kronor.

Med stort bekymmer emotser den stora allmänheten denna tidpunkt, då alla hittills lagliga och af den stora allmänheten begagnade mått och viktter skola kasseras för att utbytas mot de nya metriska måtten och viktterna, som endast ett fåtal förstå och hvars nytta endast ett fåtal förmår inse.

Kostnaderna för ett sådant ombyte af mått och vigt kan ej till siffran beräknas, men att den kan beräknas till många hundra tusental, att icke säga millioner, kronor torde vara uppenbart, men ännu värre är allt det trassel, obehag och svårigheter af mångahanda slag, som derigenom drabba allmänheten — att icke tala om de böter hvar till säkerligen många skulle göra sig förfallna — och detta allt utan att någon af reformen beredes afsevärd nytta eller fördel.

Min öfvertygelse är att ännu många år erfordras, innan det stora flertalet af landets invånare äro, så att säga, mogna för och med tillfredsställelse helsa en så genomgripande förändring i landets mått och vigtsystem som det, hvilket enligt ofvanberörda kongl. förordning skall tillämpas från och med nästa års början, och jag tror för visso att ett beslut om ytterligare uppskof med reformens genomförande skulle mottagas med glädje och tillfredsställelse inom landet.

Jag vågar därför vördsamt föreslå,

att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller om sådan förändring i kongl. förordningen den 9 oktober 1885 angående mått och vigt, att tillämpningen af samma förordning i de delar, som skola träda i kraft från och med 1889 års början, må uppskjutas till början af år 1900, och att i samma förordning de ändringar måtte vidtagas, som varda en följd af ett sådant uppskof.

Om remiss till tillfälligt utskott anhålles.

Stockholm den 11 april 1888.

Liss Ol. Larsson.

Häruti instämma:

Joh. Jonson
i Fröstorp.

G. Jansson
Krakerud.

Per Nilsson.

A. Hansson
i Solberga.

Hans Anderson
Bringåsen.

Fr. Pettersson
i Tjärsta.

L. P. Larsson.

J. P. Jansson.

Per Ersson
Vestlandaholm.

F. G. Janson
Carlshed.

B. P. Ersson.

M. Tysk.